

1 111. broj Sindexpressa

Poštovani čitatelji, članovi Republičkog sindikata radnika Hrvatske i radnici Hrvatske pošte, pred vama je 1.111. (tisuću sto i jedanaesti) broj poštanskog Sindexpressa.

S kraćim ljetnim i prazničkim prekidima Sindexpress tjedno objavljujemo više od 24 godine. Prvi broj Sindexpressa ugledao je svjetlo dana 10. kolovoza, davne, 1993. godine u Zagrebu.

Objaviti 6 - 7 članaka tjedno... cca 300 godišnje, više od 7.000 članaka u trenutnih 1.111 brojeva Sindexpressa, otisnutih na više od 4.500 stranica, mogu samo najjači i najbolje organizirani.

Puno je članova, radnika, bivših i sadašnjih sindikalnih povjerenika i dužnosnika, dalo svoj doprinos u njegovom kreiranju, na čemu im se i ovim putem zahvaljujemo!

Republički sindikat radnika Hrvatske, kroz svoje glasilo – Sindexpress, nastoji Vam pružiti najnovije informacije, komentare i poglede na aktualna zbivanja unutar HP-Hrvatske pošte, ukazati na novosti sa sindikalne scene u Hrvatskoj, objavljivati tumačenja propisa i njihove izmjene.

Koliko u tome uspijevamo, ostavljamo na procjenu Vama, poštovanim čitateljima.

Uredništvo

NAJSLABIJE KARIKE

Sedam je godina prošlo od kad smo podijeljeni na divizije što je zbog radikalnih promjena imalo karakter revolucije u organizaciji poslovanja i viziji Hrvatske pošte kao kompanije koja će moći pratiti nova kretanja i time kontinuirano osiguravati stabilnost na tržištu.

Većina radnika nije tu preobrazbu doživljavala niti kao nešto posebno dobro niti kao prijatnu ustaljenim navikama jer su se promjene u početku najviše odrazile na manjini - na rukovodeći kadar. Novi šefovi birali su se temeljem re-

zultata ostvarenim testiranjem koje je trebalo iznjedrili najkvalitetnije potencijale. Na svečanosti njihovog ustoličenja tadašnji predsjednik Uprave im je govorio kako su oni prvi među jednakima, kako su kičma sustava koja će na najbolji način povezivati upravu i operativu, i slične druge formulacije koje bi i najvećim skepticima (a posebno onim koji do tada nisu imali iskustva rukovođenja) u vlastite vrijednosti i sposobnosti podigle moral i dale na važnosti. S tog skupa vratili su se na svoja područja ozareni važnošću, ali

i zbunjeni jer mnogi nisu shvaćali što se to točno od njih očekuje. S vremenom je sve sjedalo na svoje. U početku su radili, ono što bi se reklo, „24 sata dnevno“ i postepeno ulazili u ritam ovladavanja dnevnim zahtjevima posla. Neke su sasjekle i tzv. menadžerske bolesti uzrokovane pretjeranim stresom, pa su zbog zdravlja odustali, a onima koji su izdržali početni pritisak postalo jasno da sve ono što trebaju odraditi mnogi od njih ni u teoriji ne mogu stizati, pa su smišljeno odredili prioritete. U njih su ponajprije spadali poslovi koji se moraju predočiti višim razinama upravljanja, pa su njima posvećivali najviše vremena i pažnje. Ono što se direktno ne vidi „s visine“ nerijetko se improviziralo, pa i skrivalo „pod tepih“. To je dovelo do toga da se voditelji sve manje bave sa svojim radnicima, a sve više sobom i dojmom kojeg će ostaviti na svoje nadređene. Tada su krenule i prve masovnije negativne reakcije radnika na koje se počela reflektirati ovakva situacija. Onda su na sve to došli i prodajni ciljevi koji su zahtijevali sve veći angažman voditelja prema radnicima koji te ciljeve trebaju ostvarivati. Za to su dobili plansku edukacijsku i logističku podršku stručnih službi, ali mnogi ju nisu razumijevali, pa ju nisu znali ni iskoristiti. Umjesto toga radije su se priklanjali diktatorskim metodama upravljanja na koje su negativno počeli reagirati radnici i plitka organizacija je postala toliko zamršena da se stvorio sustav dvostrukih utjecaja i namjera koji je potencirao nezadovoljstvo i lošu organizacijsku klimu. Uprava govori jedno, a na terenu se radi drukčije. Kada se nešto stalno pokušava sakriti, otkrit će se kad-tad, pa se postepeno se sve više nazirala „slaba karika“ koja je zahtijevala promijene u rukovodećem kadru. Neke su bile opravdane i jasno argumentirane, ali neke su odradene više zbog toga da se odradi forma kako bi se dobilo na vremenu ili zaštitilo

sebe žrtvovanjem onih koje se lakše mogu žrtvovati. U tom drugom slučaju „padale su i nedužne glave“ nekih voditelja područja, a novoizabrani su bez edukacija o temeljnim rukovoditeljskim znanjima i vještinama od svojih prvih nadređenih (toliko je bilo očito) dobili paušalne naputke kako se trebaju ponašati i što se od njih očekuje. Sve se, u osnovi, svelo samo na jedno – ostvarivati prodajne ciljeve kako znaju i umiju! Toliko je postalo jasno da je tome tako, jer ti neki novoizabrani voditelji područja kao da ne rade ništa drugo nego samo vrše pritiske prema radnicima kako bi prodavali ono što im narede (postave u ciljeve). Komunikacija s radnicima postala je jednosmjerna. Samo im se naređuje i provjerava se koliko su čega prodali, te ako nisu, zašto nisu. Nema, dakle, razgovora. Nema podrške, nema pomoći. **Omalovažavanja i prijetnje postale su sredstvo manipulacije, a obilasci ureda od strane pojedinih voditelja i rješavanje problematičnih situacija toliko su rijetke da radnici sve više ističu kako se osjećaju zanemarenima, obezvrijeđenima i ugnjetavanima.**

Radnici, kojima rukovode takvi voditelji, za pomoć u rješavanju problema ili nejasnoća ne obraćaju se njima, jer će dobiti samo neprimjerenu primjedbu i, naravno, kritiku zbog neostvarenih rezultata. Zbog toga u pomoć pozivaju kolegice i kolege iz sustava ili čak i smijenjene voditelje područja za koje pouzdano znaju da bi im mogli pomoći.

Sve to navodi nas na zaključak kako i sada najslabiju kariku treba tražiti upravo u takvim voditeljima područja, jer se ne ponašaju ni kao „prvi među jednaka“ ni kao „kičma sustava koja na najbolji način povezuje upravu i operativu“, a niti slijede naputke i pravila koja im se prezentiraju na posebno za njih održanim edukacijama u koje se ulaže puno vremena. A vrijeme je novac!

U Mostaru prva isporuka brze pošte dronom

Hrvatska pošta Mostar demonstrirala je, u sklopu SPARK Multirotor Challenge - utrke dronova, pilot-projekt dostave paketa "Brze pošte" putem bespilotne letjelice.

Riječ je o projektu koji HP Mostar razvija u suradnji sa SPARK poslovnim parkom. Letjelica s teretom "Brze pošte" je poletjela i slijedila programiranu rutu leta. Dolaskom na odredište bespilotna letjelica ispustila je teret, koji se potom prizemljio na predviđeno mjesto, nakon čega se letjelica vratila na početnu poziciju.

"Ovo smatramo prvim važnim korakom u razvoju tehnologije dostave paketa putem bespilotnih letjelica. Ovakav način sigurno predstavlja budućnost te će Hrvatska pošta Mostar, zajedno s partnerom SPARK poslovnim parkom, nastaviti razvoj i usavršavanje ovakvih projekata", najavio je Ivan Sušac, član Uprave HP Mostar.

"Hrvatska pošta Mostar nastoji pratiti razvojne trendove u logistici te planiramo u budućnosti razvijati uslugu 'Brze pošte' koristeći se najmodernijim dostignućima tehnologije poput 'dostave dronom'. Vjerujemo kako smo zajedno sa SPARK-om pokrenuli ideju koja će u budućnosti donijeti novu kvalitetu i brzinu za naše najzahtjevnije korisnike", rekao je Mate Rupčić, predsjednik Uprave HP Mostar.

Izvor: Al Jazeera

vijesti iz susjedstva

Pošta Slovenije kupuje logističku tvrtku Intereuropa!

Kupnja bi bila obavljena sindiciranim kreditom ili izdanjem obveznica, a manje vjerojatno je zajedničko ulaganje sa stranim partnerima.

Uprava slovenske Pošte već je kontaktirala Upravu logističke kompanije Intereuropa, koja posluje i u Hrvatskoj, a razgovori o kupnji traju već nekoliko tjedana, doznaje list Finance.

„Pripremamo strategiju do 2022. godine koja će biti dovršena krajem rujna. Do studenog se očekuje da će biti odobrena od strane nadzornika iz Slovenskog državnog holdinga (SDH).

Ne skrivamo da smo zainteresirani za logistiku.“, kaže Boris Novak, direktor Pošte Slovenije.

Prema informacijama lista, pošta je već napravila procjenu sinergije u slučaju kupnje Intereurope, a pripremili su i različite modele financiranja. Odluka o kupnji trebala bi biti usvojena najkasnije do kraja godine.

Klasične poštanske usluge u procesu su prirodnog odumiranja, tako su i slovenski poštarci u potrazi za novim prilikama za rast poslovanja. Zbog niske razine zaduženosti, kupnja Intereurope za Poštu Slovenije bi trebala biti relativno jednostavan posao, procjenjuje Finance.

Izvor: Poslovni dnevnik

P.S. Parterstvo ili konkurencija !?

Ako nas sjećanje ne vara, a ne vara nas, Hrvatska pošta je u svom poslovnom planu za naredno razdoblje, jedan veći dio razvoja svojih logističkih usluga na području RH temeljila na poslovnoj suradnji u paketskom biznisu sa Poštom Slovenije!?

1111 - je dobar početak

Pripremajući ovaj (ne)jubilarni ali prigodni broj poštanskog Sindexpressa, sjetio sam se davno pročitanoг članka u Sindexpressu o organizacijskim promjenama i uvođenju procesne organizacije rada u HPT.

Bilo je to nekako u vrijeme kada sam postao sindikalni aktivist Republičkog sindikata radnika Hrvatske pošte i telekomunikacija (iako sam član našeg sindikata od samih početaka sindikalnog djelovanja u HPT-u) i po prvi put posjetio prostorije tajništva sindikata u Zagrebu. Poseban dojam ostavile su na mene goleme količine pisanog materijala (uredno-neuredno) pospremljenog u ormare.

Ta naša pismohrana je, vjerojatno još devedesetih godina, organizirana kao „ormarsko-arhivski prostor“, sa svim onim velikim knjižurinama uvezenih brojeva Sindexpressa, koje slične na škrinju s blagom koja - kada se otvori - posjetitelju otvaraju prozor u svijet povijesti.

Samo kažeš godinu i ona je pred tobom. Kao u pravom pravcatom vremeplovu. Prašnjava, pohabana, ponegdje načeta zubom vremena, neki su mjeseci i dani možda i nagorjeli, nekima nedostaje pokoji ugao, ali su tu i sa svakom okrenutom stranicom podastiru priču i sliku o nama. U šta smo vjerovali, čime se zaklinjali, koga smo poštovali, i za koga borili!

Prošlost je neizostavan dio priče o Sindexpressu, radnička solidarnost obavezujuća ideja vodilja, no jedini „brand“ i okosnica svih uređivačkih

konceptija ove novine bila je i ostala; zaštita i promicanje interesa radnika! Njezina sadašnjost i utiranje budućeg puta!

Često mi se čini da je baš to najveći teret koji sindikalni članovi i povjerenici, suradnici uredništva i uredništvo Sindexpressa nosi na svojim plećima.

Pa, ipak, najveća vrijednost ovog sindikata su njezini članovi. Kad god sam, u godinama nakon osnivanja sindikata, službeno putovao - i na zelenom istoku i na uređenom zapadu, i na racionalnom sjeveru i temperamentnom jugu - sretao sam Vas - članove sindikata, radnike Hrvatske pošte, uvažene, poštovane i priznate na svojim radnim mjestima.

Pitali ste me često: kada će u Hrvatskoj pošti biti bolje? I moj je odgovor uvijek bio isti: kad se vlastitim snagama izborimo za sve one vrijednosti koje oduvijek smatramo kućnim odgojem - iskrenost, čestitost, marljivost, poštovanje drugog i drugačijeg, rad i zalaganje za zajedničko, opće dobro.

No, ja zaista nemam dvojbe: radnici Hrvatske pošte su puno puta pokazali da imaju snage izdržati i lijepa vremena i velika nevremena!

Tko ne vjeruje, neka se poigra malo i prelista arhivu Sindexpressa. A da mi vjerujemo u snagu sindikalnog pokreta i radničku solidarnost, svjedoči i ovaj 1111. broj Sindexpressa!

Dobar početak. Za sve nas!

Željko Vidaković,
glavni i odgovorni urednik

RSRH je član Nezavisnih hrvatskih sindikata

Uredništvo: **Željko Vidaković** - glavni i odgovorni urednik, **Marija Jukić, Ivica Franić, Siniša Seketin, Domagoj Mendeš, Gordana Perković, Marija Mandić, Ingrid Sušanj, Cvetan Kovač.**

TF: 01 4611616; FAX: 01 4611617; ADS: Kneza Mislava 11 / 2, 10000 ZAGREB; E-MAIL rsrh@rsrh.hr